

Oplæggeren at sælge Varerne og finder en Kjøber for kontant Betaling, behøve Varerne selv ikke at overleveres, Oplæggeren har kun at overlevere de til ham udstedte Dokumenter, forsynede med Endossament, og Overdragelse af disse Dokumenter er da ensbetydende med Overleverelse af de Varer, som de repræsenterer. Vil Oplæggeren derimod rejse Laan paa Varerne eller sælge dem paa Kredit, er Fremgangsmaaden følgende: Oplæggeren henvender sig til en Mægler, der tillige udfører Bankierforretninger, overdrager ham at sælge Varerne og forlanger Forskud paa de oplagte Varer. Mægleren yder da mod Overleverelse af Lagerbeviset (warrant) Forskud indtil Tredjededel af Varernes Værdi og beholder Lagerbeviset indtil Forskudet tilbagebetales. Oplæggeren beholder Vægtfedlen (weight-note) og overleverer den til Kjøberen, naar en saadan er funden. Ved Modtagelsen af Vægtfedlen, der overfører Eiendomsret over Varerne paa Kjøberen under Forudsætning af, at han erlægger det paa Varerne forstrakte Beløb, betaler han kontant $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af Varenes Værdi til Mægleren, der leverer Beløbet til Salgeren. Salget er nu foregaaet og Kjøberen debiteres hos Mægleren for den resterende Del af det paa Varerne forstrakte Beløb; han er nu Eier af Varerne og har en vis Frist (prompt) til at betale den resterende Del af Kjøbesummen, hvilken Frist, saavelsom Størrelsen af den betalte og den resterende Del af Kjøbesummen, af Mægleren anføres paa Vægtfedlen. Naar Kjøberen betaler den resterende Del af Kjøbesummen, faaer han Lagerbeviset (warrant) udleveret og kan nu som Besidder af begge Dokumenter faae Varerne udleverede; betaler han derimod ikke inden Forfaldstid, afhændes Varerne for hans Regning og Risiko uden Ophold og uden særlig retslig Forfølgning.

At en saadan Lethed i Henseende til Varernes Overlevering med Hensyn til Salg og Pantstætning af Handelsvarer maa være af den største Betydning for Omsætningen, behøver ingen nærmere Udvikling; det vil være tilstrækkeligt at henvide til, at denne Ordning i høi Grad fremmer Salget af Varerne, idet disse med samme Sikkerhed for Kjøberen, som om virkelig Overleverelse havde fundet Sted, kunne gaae endog gennem en Række af Hænder uden at Salget

befværliggjøres ved en tilsvarende Række omstændelige og i mange Tilfælde med Hensyn til det endelige Diemed hensigtsløse Overleveringer, og at denne Ordning ligeledes frembyder Muligheden af at fjerne de Hindringer, som ellers stille sig i veien for Optagelse af Laan paa Handelsvarer, idet disse uden en saadan Ordning kun kunne gives i Underpant, der overalt frembyder de samme Ulemper i Henseende til Laangiverens Sikkerhed, eller i Haandpant, der kun kan foregaae ved en vanskelig og omstændelig Overlevering.

Det hele System er iøvrigt blevet udviklet i England udelukkende gennem Praxis, og Berettigelsen til at oprette saadanne Oplagssteder med Ret til at udfærdige Dokumenter, som i Omsætningen repræsenterer Varerne, tilkommer Enhver, idet Sanction fra Statens Side kun er fornøden naar Oplaget skal nyde Begunstigelser ligeoverfor Toldlovgivningen.

Ogsaa til Frankrig har dette System fundet Vel. Allerede i 1848 blev til Lettelse for Handel og Omsætning ved Dekret af 21de Marts s. A. befalet, at Omsætningslagere (magasins généraux) vilde være at oprette i Paris og i andre Stæder, hvor der maatte vise sig Trang dertil. Omsætningslagerne vare bestemte til at modtage Raastoffer, Varer og Fabrikata, som Handlende og Fabrikanter maatte ønske at oplægge. For Varerne skulde udstedes endossable Modtagelsesbeviser, der navnlig skulde tjene til at rejse Laan paa Varerne. I dette Diemed bestemtes det, at den, som ydede Laan paa saaledes oplagte Varer mod at faae Modtagelsesbeviset overdraget ved Endossament, skulde have Ret som Haandpanthaver i de oplagte Varer og at Receptisten skulde modtages i Forbindelse med Bevel ved de nationale Diskontokontorer som det ellers fornødne 2det Navn og ved den franske Bank som 3die Navn paa Bevel.

Der var ved dette System, som ogsaa i sine Enkeltheder led af forskjellige Ulemper, lagt formegen Vægt paa det Diemed at rejse Laan paa Varerne, og idet den almindelige Mening opfattede de oprettede Anstalter nærmest som en Art af Assistenthuse, fik Institutionen ikke almindelig Indgang og opnaaede ikke det tilfattede Diemed. Ved Lov af 28de Mai 1858 er Institutionen imidlertid blevet omorganiseret og givet